

ΑΞΙΟΤΗΡ

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ

Ἐντός τῆς Σύρου Δραχ. 22.
Ἐκτός » » 26.

Διὰ τὰς Διατρίβας τὸν στίχ. 1. 25.
Διὰ τὰ Δικαστικά τὸν στίχ. 1. 15.
Διὰ τὰς Εἰδοποιήσεις Δραχ. 6.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ τὴν 25 Ὀκτωβρίου 1858.

Τὸ δεύτερον καὶ οὐσιώδες μέρος τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος.

Πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἐτῶν οἱ ὀνειροπολοῦντες ὡς δυνατὴν τῆς Ὀθωμανικῆς ἐξουσίας τὴν ἐν τῇ Ἀνατολῇ διατήρησιν διςχυρίζοντο, ὅτι ἡ Τουρκία μεταρρυθμιζομένη δύναται νὰ ὑπάρξῃ, καὶ νὰ συντηρηθῇ, καὶ οὐδόλως παρεδίδοντο τὴν γνώμην τῶν λεγόντων, ὅτι ἡ δυναστεία αὕτη εἶναι ἀνεπανόρθωτος διὰ τὸ φύσει ἀμετάβλητον τοῦ Ὀθωμανικοῦ χαρακτήρος, ἡμμένοντος εἰς τὰς ἐξείς τῆς βαρβαρότητος καὶ τοῦ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ, τὰ μόνα προσόντα, ἅτινα μετεκόμισε μεθ' ἑαυτοῦ ὁ λαὸς οὗτος ἐκ τῆς κοιτίδος, ἣν καταλιπὼν μετηνάστευσε βαρὺς ἐπὶ τῆς Εὐρώπης. Τὴν ἐσφαλμένην ταύτην ἰδέαν, ἀπόρροϊαν οὖσαν πολιτικῆς, ὑποπτεούσης τὴν ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἐπέκτασιν τῆς Ῥωσσίας, ὑπεστήριξαν αἱ δραστηριότητες ἐνέργειαι τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, ἥτις οὐδενὸς ἐφείσθη μέσου, ὅπως ὑποδαστάσῃ τὸ καταπίπτον σεσαθρωμένον οἰκοδόμημα.

Ἐν μέσῳ τῆς μεγάλης καὶ σφοδρᾶς ταύτης συζητήσεως ἡ Τουρκία τοσοῦτον διετέλει ἀναισθητοῦσα, ὥστε οὐδ' ὑπεβόηθη τὴν περὶ αὐτῆς ἰδέαν τῶν φιλοτύρηνων, προσποιουμένη τοῦλάχιστον, ὅτι αἰσθάνεται τὴν κατάστασιν αὐτῆς, παρέχουσα δείγματα ἐπιθυμίας τοῦ νὰ βελτιώσῃ τὴν κατάστασιν ταύτην, καὶ ὠφελουμένη ἐκ τῆς πολιτικῆς, ἥτις ἔτεινε πρὸς αὐτὴν χεῖρα βοηθείας. Ἐμμένονσα ἀμετάβλητος εἰς τὰς ἐξείς αὐτῆς, ἔνθεν μὲν ἐξέδιδε κατ' εἰσήγησιν τὸν περιβόητον χάρτην τοῦ Γκιουλχανὲ καὶ παντοίας ἄλλας ὑποσχέσεις ἔρριπτεν ἐπὶ τοῦ χάρτου, ἔνθεν δὲ διετέλει καταφρονούσα τὰ γεγραμμένα, καὶ καταδυναστεύουσα τοὺς ἐν αὐτῇ Χριστιανικοὺς λαοὺς, καὶ μυκτηρίζουσα τὴν Ῥωσσίαν, αἰέποτε παρουσιάζομένην προστάτριαν τῶν δικαίων αὐτῶν.

Τὰ πράγματα ἐδεινώθησαν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε αἱ ὑπὲρ τῆς Τουρκίας σκέψεις καὶ διαθέσεις τῶν Δυνάμεων τῆς Εὐρώπης ἔπρεπε νὰ διαδηλωθῶσι καὶ διὰ πραγμάτων εἰς δὲ τὴν διαδήλωσιν ταύτην ἡ Δυτικὴ Εὐρώπη παρέστη ἐνοπλος ὑπερασπιστὴς τῆς ἐσφαλμένης ἀρχῆς, ἣν ἐπέμενε πρεσβεύουσα, ὅτι ἡ Ὀθωμανικὴ δυναστεία πρέπει νὰ διατηρηθῇ ἀκεραία, καὶ νὰ ὑποστηριχθῇ διὰ πάσης θυσίας. Καὶ ἀληθῶς ὑπεστηρίχθη διὰ θυσιῶν ἀπεριγράπτων, αἵτινες παρήγαγον ἐντὶ τοῦ χάρτου τοῦ Γκιουλχανὲ νέον φανακισμόν ὑπὸ τὸν τίτλον Χάτι Χουμαγιούν. Συμβούλια καὶ συνδιασκέψεις ἐπὶ τὴν πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν νέων καὶ ἐπισημῶν τῆς Τουρκίας ὑποσχέσεων, συμβουλαὶ ἐδόθησαν ἀκαταπαύστως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον καὶ ὅμως τρία ἤδη ἔτη μετὰ τὸ πέρας τοῦ μεγάλου καὶ καταστρεπτικοῦ ἐκείνου πολέμου, ὅστις παρήγαγε τὸ Χάτι Χουμαγιούν, αἱ ὑποσχέσεις ἐκεῖναι ἔμειναν ἔπεα πτερόεντα ἢ δὲ κατάστασις τῶν ἐν τῇ Τουρκίᾳ Χριστιανῶν διατελεῖ οὐχ ἥττον ὀδυνηρά, καὶ ἡ ἐσωτερικὴ τοῦ

Κράτους διοίκησις παρέλυσε καθ' ὅλοκληρίαν. Οἱ ἐνυπάρχοντες πόροι ἐξητλήθησαν, τὸ Κράτος ἐβουθίσθη ἐντὸς τριῶν ἐτῶν εἰς ὑπέρογκα χρέη, καὶ ἀντὶ τῆς προσδοκωμένης βελτιώσεως γενικὴ ἐπῆλθεν ἡ παραλυσία. Παρεκτός δὲ τούτου ἀντὶ πάσης ἐφαρμογῆς τοῦ Χάτι Χουμαγιούν, ἀντὶ πάσης βελτιώσεως τῆς τύχης τῶν καταδυναστευομένων λαῶν, οἱ Τούρκοι προέβησαν ἐπὶ τοσοῦτον ὕβρεως, ὥστε καὶ αὐταὶ τῶν Δυνάμεων αἱ ἐπισημότητες οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον ἐμπνέουσι σέβας εἰς τὴν βαρβαρότητα αὐτῶν, οὐδὲ τὴν ἐλάχιστην παρέχουσιν ἀσφάλειαν τοῖς περιβελημένοις αὐτάς. Καὶ τὸ πάντων περιεργότατον εἶναι, ὅτι οἱ Τούρκοι, οἷον προτιθέμενοι νὰ διδάξωσι τοὺς προστάτας αὐτῶν τὸ ἀμετάβλητον τοῦ χαρακτήρος καὶ τὴν βαρβαρότητα αὐτῶν, ἐπετέθησαν πᾶσι κατὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν Πρακτόρων καὶ Προξένων καὶ Πρέσβειων, καὶ κατέσφαξαν τοὺς ἰδίους αὐτῶν ὑπηκόους, πανταχοῦ καὶ πάντοτε σεβασθέντες τοὺς διπλωματικούς Πράκτορας τῆς Ῥωσσίας καὶ τοὺς ὑπηκόους αὐτῆς. Τί ἄλλο σημαίνει ἡ τοιαύτη τῶν Τούρκων διαγωγή, ἢ ὅτι φοβούμενοι τὴν λόγην τῶν πολλῶν δι' αὐτῆς περιτειλάντων τὴν Τουρκικὴν αὐθάδειαν, καταφρονοῦσι τοὺς συμμάχους καὶ προστάτας αὐτῶν, ἐξηγούντες ὡς δειλίαν τὴν προστασίαν, ἣς ἔτυχον, καὶ μὲ τὰ σωστά τῶν πιστευόντες καὶ αὐτοί, ὅτι ἐνυπάρχει αὐτοῖς ἡ δύναμις τῆς συντηρήσεως, ἣν περὶ αὐτῶν ὀνειροπολεῖ ἡ Δυτικὴ Εὐρώπη; Παραδείγματα εἰς ἀπόδειξιν τῆς ἀληθείας ταύτης βεβαίως εἶναι περιττά, ἐνῶ πρόκειται ἀχνίζοντα πολλαχού τῆς Τουρκίας τὰ πολύτιμα αἵματα τῶν Χριστιανῶν καὶ τῶν Διπλωματικῶν Πρακτόρων τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, καὶ ἔναυλος ἔτι ἡχεῖ εἰς τὰ ὦτα τοῦ Κόσμου ἡ εἰς τὸν Πρέσβυν τῆς Ἀγγλίας γενομένη ὕβρις ἐν μέσῳ τῇ Πρωτεύουσῃ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, καὶ ἡ συγχρόνως γενομένη πρὸς τὸν ἐν Καστελλορρίζῳ Πράκτορα τῆς αὐτῆς Δυνάμεως, καὶ μυρία ὅσα καθ' ἑκάστην βλέπομεν γινόμενα πανταχοῦ τῆς Τουρκίας.

Ἐσπευσαν λοιπὸν αὐτοὶ οἱ Τούρκοι πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἀληθειῶν, ἃς πρὸ πολλῶν ἡδὴ ἐτῶν οἱ φιλόφρονες καὶ φιλόχριστοι πολιτικοὶ καὶ δημοσιογράφοι τῆς Εὐρώπης, καὶ οἱ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος, ἐκήρυξαν καὶ διὰ τοῦ τύπου καὶ ἀπὸ τῶν Βουλευτικῶν βημάτων εἰς φωτισμὸν τῆς ἐπιμόνως πρεσβεύουσας πολιτικῆς, ὅτι ἡ Τουρκία περιέχει ἐν ἑαυτῇ στοιχεῖα ὑπάρξεως καὶ συντηρήσεως, χρήζοντα μόνον ὁδηγίας καὶ προτροπῆς εἰς ἐφαρμογὴν καὶ ἐκτέλεσιν. Ἡ Δυτικὴ Εὐρώπη μετὰ τὰ γεγονότα ταῦτα δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μὴ ἀναγνωρίσῃ τὸ πλημμελὲς τῶν περὶ Τουρκίας σκέψεων αὐτῆς, καὶ ἀπελπιζομένη πάσης ἐνδεχομένης βελτιώσεως, νὰ στρέψῃ τὴν ἑαυτῆς προσοχὴν ἐπὶ τῶν συνεπειῶν τῆς καταστάσεως τοῦ ὀσημέραι διὰ τάχους κατακρημνιζομένου Κράτους.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα ἐφθασεν ἤδη εἰς τὴν κυρίαν αὐτοῦ φάσιν, καὶ λελυμένου, οὕτως εἰπεῖν, τοῦ πρώτου μέρους αὐτοῦ, πρόκειται ἤδη εἰς λύσιν τὸ δεύτερον καὶ σοβαρώτερον.

Τίνες οἱ μέλλοντες ν' ἀντικαταστήσωσιν ἐν τῇ Ἀνατολῇ τὴν Τουρκικὴν δυναστείαν;—Εἶναι, οὗτοι εἰς μόνος λαὸς ἐκ τῶν ὑποταξαγμένων σήμερον εἰς τὴν δυναστείαν ταύτην; ἢ τοσαῦτα πρέπει νὰ διακριθῶσι Κράτη, ὅσαι καὶ ἐθνικότητες;

Οὐχὶ μόνον ἡ πρὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἱστορία, οὐχὶ μόνον ἡ μετὰ τὴν ἀλωσιν ἐνδελεχὴς τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς προσπάθεια ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως αὐτῆς τε καὶ πάσης ἄλλης Χριστιανικῆς φυλῆς ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ τῆς δουλείας, οὐχὶ μόνον ἡ ἐκπληκτικὴ ἐξέγερσις αὐτῆς, καὶ ὁ ἄνισος ἄγων, εἰς ὃν ἐρρίφθη πολεμοῦσα, κατὰ τῆς τέως ἀκαταμαχῆτου νομιζομένης Τουρκικῆς δυναστείας, καὶ ἀφ' οὗ ἐξῆλθε θριαμβεύουσα καὶ θαυμάζομένη καθ' ὅλην τὴν ὑφήλιον, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀρχαία τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς Ἱστορία μαρτυρεῖ ὑπὲρ τῆς ὑπεροχῆς, ἣν ἀναμφισβητήτως ἐξήσκησεν ἀνέκαθεν ἐπὶ πασῶν τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ φυλῶν, ὡς ἐκπολιτίσασα αὐτάς, καὶ πολλαῖς διασώσασα ἀπὸ τῶν βαρβαρικῶν ἐπιδρομῶν, ὅσαι πρότερον μὲν ἐκ τῆς Ἀσίας, τελευταίον δὲ καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς Εὐρώπης, ἐπῆλθον κατ' αὐτῶν. Ἐὰν ἦτο χρεῖα νὰ ἐπικαλεσθῇ τις μαρτυρίαν εἰς ἀπόδειξιν τῆς ἀληθείας ταύτης, αὐτὰ τῶν σοφῶν ἀνδρῶν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης τὰ συγγράμματα ἤθελον χρησιμεύειν ὡς μαρτύρια τῆς Ἑλληνικῆς μεγαλοφυίας καὶ τῆς ἀκαταμαχῆτου ἀνδρίας, ἐν ᾗ τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον διετήρησεν ἀκέραιον τὸν Ἑθνικὸν αὐτοῦ χαρακτήρα ὑπὸ τὸ βάρος πολυχρονίου καὶ βαρυστάτου ζυγοῦ τυραννίας, καὶ ἐν ᾗ τέλος πάντων κατώρθωσε ν' ἀναδείξῃ σεβαστὸν τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα δι' ἀγῶνων καὶ ἀνδραγαθημάτων ἐξαισίων.

Ἄλλ' ὅτι μάλιστα συνηγορεῖ εὐγλωττότατα ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου εἶναι ἡ παρούσα κατάστασις τοῦ ἀπελευθερωθέντος μέρους τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Εὐρώπη βλέπει μετὰ θαυμασμοῦ τὴν γιγαντιαίαν πρόδον, ἣν εἰς βραχὺ διάστημα 25 ἐτῶν ἐποίησατο ἡ ἐλευθέρα Ἑλλάς, ἀνοικοδομήσασα τὰς ἐκ τοῦ πολυχρονίου πολέμου καταστραφείσας πόλεις αὐτῆς, καλλιεργήσασα τὰς κεχερωμένας γαίας, ἐπεκτείνασα τὸ ἐμπόριον αὐτῆς καθ' ὅλην τὴν ὑφήλιον, καὶ ἐπιδεικνύουσα τὴν σημαίαν αὐτῆς τὴν ἐμπορικὴν ἐν πάσαις ταῖς θαλάσσαις, ἐνῶ συγχρόνως τὰ ἔργα τῆς διανοητικῆς αὐτῆς προόδου, ἀντιπαρβαλλόμενα πρὸς τὰ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἐθνῶν, ἅτινα ἀριθμοῦσι πολλῶν αἰώνων πολιτικὴν ἀποκατάστασιν, εὐρίσκονται ἐν πολλοῖς ἀμειλῶμενα πρὸς ἐκεῖνα. Καὶ ταῦτα πάντα ἡ ἐλευθέρα Ἑλλάς κατώρθωσεν ἄνευ χρηματικῶν βοηθημάτων (διότι, ὡς γνωστὸν, τὸ χορηγηθὲν αὐτῇ δάνειον ὀλόκληρον σχεδὸν, ἔξεναι χεῖρες κατεσπατάλησαν), καὶ τὸ πάντων χεῖρισον, ἄνευ τῆς προσήκουσας Κυβερνητικῆς ὑποστηρίξεως καὶ ἐμψυχώσεως. Ἐθνὸς λοιπὸν τοιοῦτον, ὅπερ καὶ κατὰ τὸ μακρὸν διάστημα τῆς δουλείας αὐτοῦ οὐδέποτε ἐπαύσατο παρέχον δείγματα ζωῆς Ἑθνικῆς, καὶ μετὰ τοσοῦτους ἀγῶνας ἐξαναστὰν ἐπάλαις καρτερικῶς καὶ ἡρωικῶς κατὰ τῶν τυράννων αὐτοῦ, καὶ ἐλευθερωθὲν ἐν μέρει ἐξέπληξε τὸν Κόσμον διὰ τῆς ἐν τῇ εἰρήνῃ ὕλικῆς καὶ διανοη-

τικῆς προόδου αὐτοῦ, ἔθνος τοιοῦτον δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἐφάμιλλον ἀπαιτητῆν τῆς κληρονομίας, ὅταν ἐκπνεύσῃ τὸ ψυχόρραγον Κράτος τῶν Σουλτάνων· ἀλλ' αὐτοδικαίως καλεῖται εἰς τὴν κληρονομίαν τῆς Ἀρχῆς, ἣν ἀπὸ τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἀφῆρεσεν ἡ τότε ἀκαταμάχητος καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν Εὐρώπην τρομερὰ βία τῶν βαρβάρων, καὶ ὑπὲρ ἧς οὐδέποτε ἐπαύσατο διαμαρτυρόμενον ἐνόπλιος.

Ἡ μέχρι τοῦδε διὰ πολιτικά συμφέροντα παραγνωρίσασα μετ' ἐπιμονῆς τὸ ἀδύνατον τῆς συντηρήσεως τῆς Ὀθωμανικῆς δυναστείας διπλωματία τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, ἐπόμενον εἶναι καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ φάσει τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος νὰ παραγνωρίσῃ τὰ ἀναμφισβήτητα δικαιώματα τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, κρίνουσα περὶ αὐτῶν κατὰ τοὺς κανόνας τοῦ πολιτικοῦ συμφέροντος, ὅπως διέπει πάντοτε τὰς σχέσεις αὐτῆς, καὶ εἰς ὃ θυσιάζει πᾶν δίκαιον τῶν Ἑθνῶν φυσικόν τε καὶ ἠθικόν. Ἀλλὰ διὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ἀθυμῶσιν οἱ Ἕλληνες, οὐδὲ ν' ἀπελπίζωνται· ἀλλ' ἐμμένοντες εἰς τὴν ὁδὸν τῆς προόδου, ἣν μέχρι τοῦδε ἐβάδισαν, καὶ ὁμονοοῦντες πρὸς υπεράσπισιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν καὶ πρὸς ἑαυτοὺς καὶ πρὸς τοὺς ἐν τῇ Τουρκίᾳ ἀδελφούς, ἃς ἐλπίζουσιν εἰς τὴν Θεῖαν Πρόνοιαν, ἥς ἡ πανοθενὴς δεξιὰ ἐπροστάτευσεν αὐτῶν εἰς τὸ παρελθόν, καὶ προστατεύσει εἰς τὸ μέλλον. ἄλλαι μὲν βουλαι ἀνθρώπων, ἄλλα δὲ Θεὸς κελεύει· τὸ δὲ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ κελευόμενον οὐδεμία ἀνθρώπινη ἐνέργεια δύναται ν' ἀναβάλῃ οὐδὲ νὰ μεταβάλῃ. Ἀς μὴ λησμονώμεν, ὅποια ὑπῆρξαν αἱ σχέσεις καὶ αἱ ἐνέργειαι τῶν Δυνάμεων τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐνδόξου ἡμῶν ἐπαναστάσεως, καὶ ὅποια καὶ πόσαι κατεβλήθησαν προσπάθειαι πρὸς περιορισμὸν τῆς ἐλευθερίας Ἑλλάδος μετὰ τὸ πέραν τοῦ ἀγῶνος, καὶ

ἐπὶ πᾶσι πόσαι καὶ ἵππου παρενεβλήθησαν καὶ παρεμβάλλοντο ἐμπόδια εἰς τὴν πρόδον αὐτῆς. Ὅλα ταῦτα ἐναυάγησαν ἀπέναντι τῶν βουλῶν τῆς Θεῖας Προνοίας, ἥς ἡ προστασία ἀνέστησεν τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἀπὸ τῆς δουλείας, καὶ ἐχειραγώγησεν αὐτὸν εἰς τὴν παρούσαν αὐτοῦ ἐπιζήλον κατὰστασιν. Αὕτη καὶ εἰς τὸ μέλλον θέλει προστατεύσει τὰ δίκαια αὐτοῦ, καὶ θέλει διδάξῃ καὶ αὖθις τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς, τοὺς γεγαυρωμένους ἐπὶ ὄχλοις Ἑθνῶν, ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις αὐτοῖς, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 17 86ρίου 1858.

(Ἰδ: ἀλλ: τοῦ Ἀστέρος τῶν Κυκλάδων).

Αἱ συνεδριάσεις τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους ἐξακολουθοῦσι γινόμεναι ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος εἰς τὰς ἡμέτερας Πατριαρχεῖα, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν. Ἐκ δὲ τῶν πληροφωρῶν, ἃς ζητήσας ἔλαβον περὶ τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν, δὲν δύναται μὲν εἰσεῖν ν' ἀποφανθῶ ἀκριβῶς, ὅποσον ἔσται αὐτῶν τὸ ἀποτέλεσμα· εἰκάζω ὅμως ὅτι ἡ διάρκεια αὐτῶν ἔλκει γίνεαι πολυχρόνιος διὰ τὰς ἀναφυόμενας ἐκάστοτε ἀνωμαλίας καὶ δυσκολίας. Καὶ ἀληθῶς τὸ ζήτημα δὲν εἶναι μικρόν, οὐδὲ πρόκειται περὶ παρωνυχίδος, ἀλλὰ ἀπτεται τῶν μεγίστων συμφερόντων τῆς δημοκρατικῆς καὶ πολιτικῆς τοῦ ἔθνους ἐξάξεως, καὶ δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι οἱ ροντεχέστεροι καὶ ἐμπειρότεροι δὲν δέλουσιν ἀφήσειν ἑαυτοὺς νὰ φρακισθῶσιν ὑπὸ τῶν ὑποῦλων καὶ καταχθονίων ἐχθρῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Οἱ ἐχθροὶ οὗτοι εἰσὶν ἀληθῶς ἰσχυρότατοι καὶ πολυμήχανοι, οἱ δὲ σκοποὶ αὐτῶν κατεδείχθησαν ἐκ πρώτης συνεδριάσεως. Τὸ καλὸν τοῦ ἔθνους προτείνοντες, καὶ τούτου δεικνύμενοι ἐνθερμοὶ ζήλωται, ἐζήτησαν νὰ πείσωσιν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τοὺς ἀπλουστέρους, ὅτι οφείλου νὰ κλείσωσιν ἐκ προοιμίων τὰ ὅσα πρὸς πάντα ἐναντίον τῆς μισθοδοσίας λόγον, ἀλλὰ νὰ παραδεχθῶσιν ἀμέσως αὐτὴν ὡς τὴν βᾶσιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν, νὰ ὀρίσωσιν εὐθὺς ἐξ ἀπαρχῆς τὸ εἰς ἕκαστον τῶν Ἱεραρχῶν χορηγηθησόμενον ποσὸν κατὰ μῆνα, καὶ ἀκολούθως νὰ προβῶσιν εἰς τὰ καθέκαστα, ὡς δευτερεύοντα δὴθεν ζητήματα. Εὐτυχῶς ὑπάρχουσιν οἱ ἐννοοῦντες αὐτοὺς, καὶ δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι δέλουσι ματαιώσει τὰ καταχθονία αὐτῶν σχέδια, ἅτινα ἀποβλέπουσιν εἰς τὸ νὰ ἐξυτλισθῇ ὁ ἡμέτερος Κληρὸς, γινόμενος ὑπομίσθιος καὶ,

οἷον εἰπεῖν, φανοζήτης τῶν Τούρκων. Βεβαίως ὁ κληρὸς ἡμῶν ἐπέκλυεν ἐκουσίως ἢ ἐξ ἀνάγκης εἰς πολλὰς παρεκτροπὰς καὶ καταχρήσεις, καὶ ἔχει ἀνάγκην σωφροτισμοῦ. Ἀλλὰ τίς δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ ποτε, ὅτι ὁ κατάλληλος σωφροτιστὴς αὐτοῦ εἶναι ἡ Τουρκικὴ ἀγομία καὶ ἡ ἀκρατος καὶ ἀχαλίνωτος πλεονεξία τῶν σήμερον προδόντων τοῦ ἔθνους; Ἀφαιροῦντες δὲ τὰ εἰσοδήματα καὶ τὰ προνόμια τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, ἥτις διὰ τούτων ἐν πᾶσι τοῖς κρίσιμοις καιροῖς παρέσχε μερίστας ἐκδουλεύσεις εἰς τὸ ἔθνος, εἰς τίνας χεῖρας δέλομεν ἐμπιστευθῆναι αὐτά; Πείσονται λοιπὸν, ὅτι ὥρμως σκεπτόμενοι οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους, δέλουσι μὲν εὐρεῖν τρόπον τοῦ νὰ περιστελλώσιν, ὅσον ἔνεστι, τὰς καταχρήσεις, δέλουσι δὲ ἀποφύγειν ἐκ παντὸς τρόπου τὸ νὰ παραδώσωσι τὰ τιμαλφέστερα τῆς Ἐκκλησίας συμφέροντα εἰς χεῖρας λύκων καὶ τίγρεων. . . . Ἀλλὰ περὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ζητήματος δέλω εὐρεῖν πολλὰς ἀφορμὰς νὰ γράψω πρὸς ὑμᾶς πάλιν καὶ πάλιν.

Περὶ τῆς συμβάσεως εἰς τὸν Πρίσβυον τῆς Ἀγγλίας Ἐρρίκοι Βουλδερ προσβολῆς παρὰ τῶν ἐννοῦχων τοῦ παλατίου δὲν γίνεται πλέον σήμερον λόγος. Φαίνεται μάλιστα ὅτι τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι τόσο δεινόν, ὅπως παρέστησεν αὐτὸ κατ' ἀρχὰς ἡ κοινὴ γῆμη, ἀλλ' οὐδὲ πάλιν τοσοῦτο μικρόν, ὅπως ἀξιοῦσιν οἱ υπερασπισταὶ τῶν Τούρκων. Τὸ ἀληθές εἶναι, ὅτι ἡ ἔρις ἤρχισε κατὰ πρότερον μεταξὺ τοῦ ἐννοῦχου τοῦ συνοδευόντος τὴν ἀμαξίαν καὶ τοῦ ἀραβὸς ἱπποκόμου τοῦ Κ. Βουλδερ· ἀλλ' οὗτος ἀταμιχθεὶς, ἡ παρεμβὰς μεταξὺ τῶν ἐυλοκοπομένων, ὅπως σώσῃ τὸν ἱπποκόμον του, ἔλαβε καὶ αὐτὸς τὸ μέρος του ἐκ τῶν μαστιγώσεων, καὶ ὁ ἐπερδύτης αὐτοῦ ἐσχίσθη εἰς διάφορα μέρη· ἤθελε δὲ ὥς πᾶσι χεῖρότερα, ἂν δὲν ἐπρόλαμβάνοντο Ἑυρωπαῖοι τινὲς νὰ τὸν ἀποσύρωσιν ἐκ τῶν μεγάλων ἱαχαιοπλαιοσίων τῆς Κυρίας Μαρτῆ, ὅπου καὶ ἐχορήγησαν αὐτῷ τὰς ἀπαιτούμενας περιποιήσεις. Εἶναι ὅμως ψευδὲς ὅτι ἐθραύσθησαν δύο δάκτυλοι τῆς χειρὸς αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἐπληρώθη εἰς τὸ στήθος. Ὁ Κ. Βουλδερ δέλω

λίστα βέβαια ν' ἀποδείξῃ ψευδὴ τὴν τοιαύτην γῆμην ἐπαρρησιώσῃ μετὰ δύο ἡμέρας εἰς τὸ θέατρον, καὶ τὸν εἰδομένην ἐπιδεικνύοντα ἐπίτηδες βέβαια τῆς χειρὸς αὐτοῦ σώας, ἐπειδὴ πολλὴν ὥραν καὶ πολλὰς εἰς αὐτὰς σχεδὸν χρηματίας ἐξώθηεν τοῦ θεωρείου. Ἐπίσης δὲν ἐζήτησεν οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἱκανοποίησιν παρὰ τῆς Πύλης, ἀποδοῦν τὸ πρᾶγμα εἰς τυχαῖόν τι συμβεβηκός. Ἐκαστος, νομίζω, ἔργοι κάλλιστα τοὺς λόγους, οἵτινες ὑπαγορεύουσι τὴν τοιαύτην πολιτικὴν εἰς τὸν Κ. Βουλδερ. Τούτο γνωρίζοντες καὶ οἱ ὑπουργοὶ τοῦ Σουλτάνου ἐπροσποικίσθησαν ἄγνοιαν ἐντελῆ τοῦ συμβάντος, καὶ οὐδὲ καὶ ἐτιμώρησαν τοὺς ἐννοῦχους, εἰς τοὺς ὁποίους μάλιστα ἐπίτηδες δίδουσι τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξουσίαν τοῦ νὰ κτυπῶσι τοὺς πλησιάζοντας τὰς ἀμάξας· ἐπειδὴ θεωροῦντες τὸ Σταυροδρόμιον ὡς κατοικίαν τοσοῦτων Ἑδερτζιδίων (ἀναιδῶν), οἱ ὁποῖοι περιτοιχίζουσιν ἐκάστοτε τὰς ἀμάξας, καὶ ζητοῦσι νὰ καταφάγῃσι τρόπον τινα διὰ τῶν ὀφθαλμῶν τὸν περιεχόμενον θησαυρὸν, ἐργοῦν ἢ ὑποπτεύουσι τί δέλει συμβεῖν, ἂν οἱ συνοδευόντες αὐτὰς ἐννοῦχοι στερηθῶσι τῆς ἐξουσίας καὶ τοῦ θάρρους τοῦ ν' ἀπομακρύνωσι διὰ τῆς βίας τοὺς ἀναιδεῖς τούτους φράγγους. . . . Οὗτος εἶναι ὁ κυριώτερος λόγος, δι' ὃν ἀποφύγουσιν νὰ περιορίσωσι τοὺς ἐννοῦχους. . . καὶ ὅμως ὁμολογητέον ὅτι σήμερον παρίστανται ἡπιώτεροι, καὶ ἐπεριώρισαν εἰς ἀνεπαίσθητον βαθμὸν τὸν ἀριθμὸν τῶν μαστιγώσεων, τὰς ὁποίας ἀλλοτε ἐμοίραζον θωρεῖν καὶ ἀδιακρίτως εἰς πάντα διαβάτην, ὅστις εἶχε τὴν δυστυχίαν νὰ πλησιάσῃ τυχαίως ἀμαξίαν περιεχούσαν χαρέμια τοῦ Σουλτάνου ἢ ἰσχυροῦ τιτος Πασᾶ.

Ἰδοὺ ὁ λόγος, ὅν ὁ Πατριάρχης ἐξεδύνησεν ἐν τῇ ἐνάρξει τῶν Συνεδριάσεων τῆς Γεν. τοῦ ἔθνους συνελεύσεως.

« Ἀπαντες οἱ συνελθόντες σήμερον ἐνταῦθα, τέκνα ἐν Χριστῷ ἀγαπητά, γνωρίζομεν καλῶς ὅτι ἡ αἰτία τῆς συγκροτήσεως τῆς συνελεύσεως ταύτης ὑπάρχει σπουδαιοτάτη καὶ σοδαρωτάτη. Σπουδαιοτάτη μὲν, ἐπειδὴ ἡ ὑψηλὴ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις, ἡ αἰετοπτερὴ διὰ τὴν εὐμερίαν πάντων τῶν πιστῶν αὐτῆς ὑπηκόων προνοοῦσα, ἐπιθυμεῖ ἤδη τὴν πρὸς τὸ φερόντων πρὸς πλεονα εὐμερίαν τοῦ ἔθνους καὶ περισσοτέρας εὐκλειαν τῆς Ἐκκλησίας, ἐμπιστευομένη τὴν αἰσίαν αὐτῆς διεκπεραίωσιν εἰς τὴν τὴν φρόνησιν, τὴν εὐσυνειδήσιν, τὴν ἀμεροληψίαν καὶ τὴν φιλογένειαν ἡμῶν, σαφηνίζουσα δι' ἰδιαιτέρου προγράμματος τὴν πορείαν, ἣν μέλλομεν εὐδεῖσαι πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ. Σοδαρωτάτη δὲ ὑπάρχει, ἐπειδὴ οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων, ὁμοδόξων τε καὶ ἐτεροδόξων, ἀλλοδαπῶν καὶ ἰθαγενῶν, στρέφονται ἤδη πρὸς ἡμᾶς, παρῃτι-

ροῦντες καὶ ἀτενίζοντες ἀσκαρδαμυκτὶ τὰ διαβήματα ἡμῶν καὶ τὰς πράξεις, καὶ ἔτοιμοι ὄντες ἐπευφημῆσαι ἢ δυσφημῆσαι αὐτάς.

« Θέλομεν λογισθῇ εὐτυχεῖν, ἐὰν δυνηθῶμεν νὰ ἐγκύψωμεν εἰς τὸ φιλόανθρωπον καὶ εὐεργετικὸν πνεῦμα τῆς Ὑψ. Κυβερνήσεως, καὶ τροποποιήσωμεν τὰ ἐκκλησιαστικά καὶ ἐθνικὰ ἡμῶν συμφέροντα πρὸς τὸ βέλτιον, διατηροῦντες μετὰ προσοχῆς ἀπαραβίαστα καὶ ἀλώβητα τὰ ἱερὰ προνόμια, δι' ὧν ἡ Ἐκκλησία καὶ τὸ ἔθνος διετηρήθη μέχρι τοῦδε εἰς κλέος, καὶ ἅτινα τοσοῦτοι αἰῶνες ἐσεβάσθησαν, καὶ τοσοῦτοι ἄλλοι παλλήλως κατὰ καιροὺς Αὐτοκράτορες ἐπεκύρωσαν, ὥσπερ καὶ ὁ νῦν εὐκλεῶς αὐταρχῶν Μ. Σουλτάν Ἀβδούλ Μετζίδ Χάν Ἐφένδης μας ἐπεκύρωσέ τε καὶ ἐπεσφράγησε δις καὶ τρίς δι' Αὐτοκρατορικῶν Χαττιῶν. Ἐὰν λοιπὸν κατορθώσωμεν συνδυάσαι καὶ συναρμολογήσαι τὰ κοινὰ συμφέροντα ἐπὶ τὸ βέλτιον, συμφώνως τῇ Αὐτοκρατορικῇ εὐμενείᾳ προνοίᾳ, τῇ προτιθεμένῃ τὴν διατήρησιν τῶν προνομίων, τότε θέλομεν μακαρίζεσθαι εὐφημούμενοι καὶ εὐλογούμενοι παρὰ πάντων, τὰ δὲ ὀνόματα ἡμῶν θέλουσι καταχωρηθῆναι εἰς τὸν κώδικα τῆς αἰωνιότητος μετὰ χαρακτῆρας ἀνεξαλείπτου, μένοντα ἀθάνατα.

« Ἄν δ' ἐξ ἐναντίας ἀποτύχωμεν τοῦ σκοποῦ, τότε οὐ μόνον θέλομεν ἐπισύρει καθ' ἡμῶν τὴν δικαίαν αὐτοκρατορικὴν ἀγανάκτησιν, ὡς παραγνωρίσαντες τὰ εὐμενῆ Πατρικὰ αὐτῆς αἰσθήματα, ἀλλὰ προσέτι θέλομεν γίνεαι μυκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τῶν κύκλων ἡμῶν. Ἐλπίζοντες ὅμως εἰς τὴν ἀντίληψιν τῆς Θεῖας Προνοίας, ἔχομεν πεποθήσιν ἀναμφισβήτητον ὅτι θέλομεν βελτιώσῃ τὴν εὐμερίαν τοῦ ἔθνους ἡμῶν, καὶ θέλομεν διατηρήσῃ τὴν Ἐκκλησίαν γερασὴν καὶ σεβαστὴν, ἥτις ἐπὶ τοσοῦτους αἰῶνας ρογήσασα καὶ ἀπείρου ὑποστάσας καταδιωγμούς, ἔμεινε στερεὰ καὶ ἀκλόνητος ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν θεῶν κανόνων καὶ τῶν αὐτοκρατορικῶν προνομίων, διατηρήσας καὶ τὴν ὀρθοκρίαν ἀμώμητον καὶ τὸ ἔθνος εὐπόληπτον, καὶ τὴν γλῶσσαν ἀκμάζουσαν καὶ τὴν παιδείαν προδεδούσαν· περιμένει δὲ ἤδη νὰ ἀπολαύσῃ τὰς τροφεῖας παρὰ τῶν φιλήτων καὶ γνησίων αὐτῆς τέκνων.

« Ὅθεν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ οὐράνιος αὐτῆς νυμφίος, ὁ εἰδὼς τὸ συμφέρον πρὸς εὐκλειαν αὐτῆς, καὶ ὁ νέυσας ἀγαθὰ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ εἰς τὴν καρδίαν τοῦ λαοποθέτου καὶ εὐεργετικωτάτου ἡμῶν Ἀνακτοῦ Σουλτάν Ἀβδούλ Μετζίδ Χάν ἐφένδης μας, διατηροῦ αὐτὸν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ ἀνώτερον παντὸς ἐναντίου συναντήματος, στηρίζων τὴν Α. Μ. ἀκλόνητον ἐπὶ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ θρόνου εἰς αἰῶνας αἰώνων, πρὸς κοινὴν εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαν πάντων τῶν πιστῶν αὐτοῦ ὑπηκόων, τοὺς δὲ ὑψηλοτάτους ὑπουργούς τοὺς μετὰ ζήλου καὶ ἀόκνης ἐνεργούντας τὰς λαοσώσους αὐτοκρατορικὰς διατάξεις, σκέποι καὶ διαφυλάττοι ὑπὸ τὴν ἀμφιλαφεῖ σκιά τῶν πτερόγων αὐτοῦ, χορηγῶν οὗτοι πᾶν ἐρετὸν καὶ θυμῆριν· πρὸς ἡμᾶς δὲ τοὺς ταπεινοὺς αὐτοῦ δούλους δῶν τὴν χάριν τοῦ Παναγίου καὶ τελεταρχικοῦ πνεύματος, πρὸς κατάρτισμόν καὶ φωτισμόν ἡμῶν, ὅπως ὁδηγούμενοι δι' αὐτοῦ, τελέσωμεν τὸ συμφέρον πρὸς δόξαν τῆς ἀμωμῆτου καὶ ἀσπίλου νύμφης αὐτοῦ Ἐκκλησίας, καὶ πρὸς εὐμερίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀμήν. »

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἡ περὶ τῆς Δημοτικῆς ἐκλογῆς Ἑρμοπούλεως ἀπόφασις τοῦ Νομάρχου Κυρίου Οἰκονομίδου, ἣν ἐν τῇ προλαβόντι φύλλῳ ἐδημοσίευσάμεν, εὐρέθη ὀρθῶς· ἔχουσα καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν Κ. Προβιλεγίου. Οὕτω λοιπὸν ὁ Βασιλεὺς διόρισε Δημάρχον Ἑρμοπούλεως τὸν μέχρι τοῦδε τοιοῦτον Κύριον Ἀμβρόσιον Δαμαλάν, καὶ πρῶτον Δημάρχικὸν Πάρεδρον τὸν Κύριον Ἀχιλλέα Μεταξῶν. Ἐὰν ἀληθεύῃ τὸ πολιτικὸν δόγμα, ὅτι ὁ σκοπὸς ἀγαθὴν τὰ μέσα, ἡ Ἑρμοπούλις ἐπέτυχεν τοῦ σκοποῦ, ὡς εἰσελθόντων εἰς τὴν Δημοτικὴν αὐτῆς ἀρχὴν ἀνδρῶν τιμίων καὶ εὐπόληπτων, καθ' ὧν οὐδεμίαν ἔχει τις νὰ ἐκφράσῃ μομφήν, ὡς πολλὰκις εἰπομέν, καὶ παρ' ὧν ἔχει πάντοτε νὰ ἐλπίσῃ σώφρονα καὶ ἀνεπλήκτον τὴν διοίκησιν τῶν Δημοτικῶν αὐτῆς πραγμάτων. Ὁ Κύριος Δαμαλάς δὲ σχεδὸν ἔτη διατελέσας Δημάρχος ἔδωκε τρανώτατα δείγματα αὐστηρᾶς τιμιότητος καὶ ἀμεροληπτοῦ διοικήσεως· ἐλπίζομεν δὲ, ὅτι καὶ εἰς τὸ μέλλον τοιοῦτος θέλει διατελέσειν. Οἱ δὲ ἐκλεχθέντες καὶ διορισθέντες Πάρεδροι καὶ Δημοτικοὶ Σύμβουλοι ἀπολαύσουσι δικαίας ὑπολήψεως ἐν τῇ τόπῳ· ὥστε οὐδεὶς περὶ προσώπων μένον πολιτικὸν δόγμα δὲν ἀληθεύῃ, ἢ μὲν Ἑρμοπούλις δὲν ἐξημιώσῃ εἰς τὸν σκοπὸν, τὰ δὲ μέσα, ἅτινα συνετέλεσαν

εις επιτυχίαν αὐτοῦ, ὡς ἀδικήσαντα αὐτὴν ἠθικῶς καὶ πολιτικῶς, καταλείπονται αἰσχος αἰώνιον εἰς τοὺς μεταχρισθέντας αὐτά. Τὸ καθ' ἡμᾶς, ἀρκετὰ εἴπομεν κατὰ τῶν μέσων τούτων καὶ κατὰ τῶν μεταχειρισθέντων αὐτά, καὶ μετ' ἐυχαριστήσεως εἰδομεν, ὅτι τὰς περὶ τοῦτου κρίσεις ἡμῶν ἐπεδοκίμασαν καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐν Ἀθῆναις πάντες οἱ ἀρμόδιοι τῶν τοιούτων κρίται. Δὲν λησμονοῦμεν, ὅτι ὑποσχέθημεν πρὸς μὲν τὸν Κύριον Προβιλέγιον μίαν ἀντιπαράθεσιν, πρὸς δὲ τὸν Κύριον Οἰκονομὸν μίαν ἀντιπαράθεσιν. Ἀλλὰ προτιμῶμεν ἡδὴ νὰ παραιτηθῶμεν πάσης περαιτέρω ἐξηγήσεως, ἀκούμενοι εἰς τὴν ἐπελθούσαν διὰ τῶν πραγμάτων ἐπιβεβαίωσιν τῶν λόγων ἡμῶν, καὶ ἀποφεύγοντες νὰ δώσωμεν ἀφορμὰς παρατάσεως τῶν ἐκ τῆς κακῆς διεξαγωγῆς τῆς ὑποθέσεως ταύτης γεννηθέντων παθῶν, ὅπως θεωροῦμεν ἐπιβλαβὲς εἰς τὸν τόπον. Οὐχ ἦτον δὲν λησμονοῦμεν, ὅτι μετὰ τὴν ταχθεῖσαν καὶ ἄμεσον ἐπικύρωσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου ἐδικαιούμεθα ν' ἀποπεινώμεν πρὸς τὸν Τηλέγραφον τῶν Κυκλάδων μίαν ἐρώτησιν, ὡς ἐκ περισσοῦ χρησιμεύουσιν ν' ἀποδείξῃ τὴν ὁρθότητα τῶν σκέψεων ἡμῶν περὶ τῆς δημοτικῆς ἐκλογῆς, καὶ τὸ ἀσυνεπὲς τῶν σκέψεων αὐτοῦ, ὅς καταλλήλως ὠνόμασε μίαν τῶν ἐν Ἀθῆναις ἐφημερίδων ἀηθεὶς μηρυκισμὸς (ξερὰσματα). Ἀλλὰ καὶ τῆς ἐρωτήσεως ταύτης παραιτούμεθα, διότι προβλέπομεν, ὅτι πάλιν ὕθλους καὶ μηρυκισμὸς θέλομεν ἀκούσιν, οὐδὲν ἄλλο δυναμένους, ἢ νὰ παρατείνωσι τὴν ἐξάψιν τῶν παθῶν, ὧν τὴν ἐντελὴν κατάστασιν πρέπει νὰ ἐπιθυμῇ πᾶς ὁρὸνιμος ἄνθρωπος πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἐμπορικῆς καὶ φιλικῆς ἑρμοσύνης.

— Διὰ Β. Διατάγματος τῆς 15ης Ὀκτωβρίου συγκαλοῦνται ἐν Ἀθῆναις αἱ Βουλαι τῆς Ἑλλάδος τὴν 30ὴν τοῦ αὐτοῦ μηνὸς κατὰ τὸ 30ον ἄρθρον τοῦ Συντάγματος. Ἐλπίζομεν, ὅτι οἱ μὲν Ὑπουργοὶ παρεσκευάσαν ἐν ἀνέσει τὰ Νομοσχέδια, ἅτινα θέλουσιν ὑποβληθῇ εἰς τὰς Βουλὰς, ὥστε νὰ μὴ ἴδωμεν πάλιν περὶ τὸ τέλος τῶν Βουλευτικῶν συνεδριάσεων τὸν παρουσταζόμενον εἰς αὐτὰς ὁρμαθὸν νομοσχέδιον μετὰ τὴν ἀντισυνταγματικὴν ἀπαίτησιν τοῦ νὰ συζητηθῶσι κατεπειγόντως δι' ἑλλείψιν καιροῦ οἱ δὲ Βουλευταὶ, οἵτινες κατὰ τὴν παρελθούσαν Σύνοδον ἐδειξαν σημεῖα κοινοβουλευτικῆς ζωῆς, θέλουσι ζωηρότερον ἢ τὴν παραστήσει τὸν χαρακτῆρα Ἑλλήνων ἀντιπροσώπων, μετὰ προθυμίας μὲν συντρεχόντων εἰς τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα τῆς πατρίδος, φιλοτίμως δὲ καταπολεμούντων πᾶν ὅ, τι πρὸς τοιοῦτον, καὶ ἀντισταθέντων κατὰ πάσης θελήσεως παρανόμου καὶ ἐπιβλαβούς.

— Κοινὸν τῶν ἐφημερίδων τῆς Πρωτευούσης θέμα κατήντησεν ἡ μεταξὺ τοῦ Ὑπουργείου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἀμφοτερότητας, ἥτις κατὰ τὴν κοινὴν παρομίαν ἐσπασαί εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν ἐμπόρων. Ἀσπαζόμεθα ὡς εἰλικρινεῖς τὰς παρατηρήσεις τῆς Ἐλπίδος, καταδεικνύουσας τὰ ἀμαρτήματα ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, καὶ εὐχόμεθα νὰ ἐπέλθῃ ταχθεῖ λύσις τῆς ἀμφοτερότητας ταύτης, ἥτις διὰ τὴν ἀπειρίαν τῆς Κυβερνήσεως ἀφ' ἑνὸς, καὶ τὴν διπλωματικὴν ἐνέργειαν τῆς μὴ διπλωματικῆς, ἀλλὰ ἐμπορικῆς, Τραπεζῆς ἀφ' ἑτέρου, ἐπὶ τῆς μερίδος τῆς σύγχυσις, καὶ ἐπαπειλεῖ μέγιστα δυστυχήματα εἰς τὸ ἐμπόριον. Τὰ ἐμπορικὰ ἐπιμελητήρια ἐσπευσαν νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰς προσηκούσας παρατηρήσεις, καὶ κατὰ τὰς τελευταίας ἐξ Ἀθηνῶν εἰδήσεις τὰ πράγματα ἐμελλον νὰ συμβιβασθῶσι κατ' αὐτάς.

— Οἱ Σκωτσογιανναῖοι, ὀπλαρχεῖοι τῆς Ἀρτῆς καὶ Ραδοβιταίου, ἐλθόντες εἰς Μεσολόγγιον, παρέδωκαν ἑαυτοὺς εἰς τὰς Ἑλληνικὰς Ἀρχὰς καὶ τὴν Ἑλληνικὴν Δικαιοσύνην. Οὐδεμία ἀμφιβολία, ὅτι Ἑλληνες Δικασταὶ δὲν θέλουσι καταδικάσειν γενναίους ἄνδρας, οἵτινες οὐδὲν διεπράξαντο ἐν τῇ Ἑλλάδι ἀδίκημα.

— Ὑποβρύχιος τηλεγράφος συνιστάται μετ' οὐ πολὺ μετὰ τὴν Ὀδησσὸν καὶ Κωνσταντινουπόλεως. Παρ' ἡμῶν δὲ θέλει εἰσαχθῇ, ὡς φαίνεται, ἡ χρῆσις τῆς ὠφελίμου ταύτης ἐφευρέσεως, ὅταν νέα τις ἄλλη καταστήσῃ αὐτὴν ἀχρηστον. Χαρτὶ καὶ πάλιν χαρτὶ, καὶ πάντοτε χαρτὶ, πράγματα δὲ εἶναι παρ' ἡμῶν τὰ τελευταῖα πάντων. Οἱ Ἴνδοι ἐν Κεϋλάνη ἀλληλογραφεῖσιν ἤδη πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἡπείρῳ δι' ὑποβρυχίου ἡλεκτρικοῦ τηλεγράφου, καὶ οἱ Τούρκοι μετ' οὐ πολὺ θέλουσιν ἔχειν τοιαύτην ἀλληλογραφίαν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τοὺς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀδελφοὺς αὐτῶν, πρὸ πολλοῦ δὲ ἔχουσι πρὸς ἅπαντας τὴν Εὐρώπην κατὰ ξηρὰν οἱ δὲ ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ Ἑλλάδι ζῶντες Ἑλληνες δὲν δύνανται ἄλλως νὰ συνεννοηθῶσι πρὸς τοὺς ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ἀδελφοὺς αὐτῶν, εἰ μὴ δι' ἐγγράφων ἐπιστολῶν, καὶ τούτων δι' ἀσυντηρητικῶν καὶ Γαλλικῶν ἀτμοκινήτων ἀποστελλομένων. Ἄν ἐλπίον καὶ ταῦτα, οὐδὲν ὑπῆρχε μέσον ἐπιστολογραφίας. Καὶ ὅμως ἂν ἀναγινώσκῃ τις τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τινὰς τῶν τῆς Πρωτευούσης ἐφημερίδων, θέλει ἀπολαβεῖν ἀναγινώσκων Νόμους, καὶ λόγους ἀπεράντους πε-

ρὶ κατασκευῆς ἀμαξιδίων δρόμων, περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμων, περὶ φωτισμοῦ τῶν Ἀθηνῶν δι' ἀερίου, περὶ συστάσεως τηλεγράφων κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν, περὶ ἀνεγέρσεως θεάτρων . . . περὶ . . . περὶ . . . ἀλλὰ πραγματικῶς οὐτε ἀμαξιδίους δρόμους, οὐτε σιδηροδρόμους, οὐτε φωτισμὸν δι' ἀερίου, οὐτε τηλεγράφους ἡλεκτρικοὺς, οὐτε ἄλλο τι τῶν διαβρυλλομένων βλέπομεν. Περιέργος εἶναι τῇ ἀληθείᾳ ἡ ἐπικρατούσα παρ' ἡμῶν προθυμία εἰς τὸ γράφειν καὶ ἡ ἀδράνεια περὶ τὸ ἐκτελεῖν τὰ γραφόμενα.

— Ἐνθ' δικαίως μεμνόμεθα τὴν ἀπραξίαν ταύτην, δὲν ἀποκρύπτουμεν καὶ ὅ, τι ἐκτελεῖται ἐθνοφελὲς ἔργον. Τοιαῦτα δὲ ὑπάρχουσι δύο, ἡ κατασκευὴ τριῶν πολεμικῶν ἀτμοκινήτων, ἅτινα ἐντὸς τοῦ προσεχούς Νοεμβρίου καταπλεύουσιν εἰς Πειραιᾶ, καὶ ἡ ἐξακολούθησις τῶν Ἀρχαιολογικῶν ἀνασκαφῶν ἐν τῇ ἀκροπόλει καὶ ἐν τῇ πόλει τῶν Ἀθηνῶν, αἵτινες ὁπτημέραι ἐκθάπτουσιν ἀξιολόγα μνημεῖα τῆς ἀρχαιότητος.

— Ἀναγινώσκουμεν εἰς τὸν Φιλόπατρι "Ελληνα. Δύο ἐπίσημοι ἄνδρες τῆς Δύσεως, ὁ Λόρδος "Ρεδκλήφ καὶ ὁ Κ. Θουβενέλ, σήμερον αὐριον ὁ εἰς κατόπι τοῦ ἄλλου μᾶς ἐπισκέπονται, φῆμαι κυκλοφοροῦν ὅτι ἀμφότεροι ἔχουν διπλωματικὴν ἀποστολήν. Τὸ καθ' ἡμᾶς δὲν θέλομεν νὰ ἐξετάσωμεν ποῖοι λόγοι ὑπαγορεύουσιν τὰς ἐπισκέψεις ταύτας, ἡμεῖς μόνον ὅτι καὶ οἱ δύο εἶναι φίλοι τῆς Ἑλλάδος, ὁ μὲν πρῶτος ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἀγῶνος, ὁ δὲ δεῦτερος ἀπὸ τοῦ 1848. Ὁ Λόρδος "Ρεδκλήφ εἶναι εἰς τῶν σφόδρα συντελεσάντων εἰς τὰς μετὰ τῆς Τουρκίας διαπραγματεύσεις, αἵτινες ἐπεσφράγισαν τὸν ἀγῶνα ὁ δὲ Κ. Θουβενέλ καὶ ὡς πρέσβυς Γάλλος ἐν τῇ Ἑλλάδι, καθὼς καὶ ὅταν διεύθυνε τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν ἐν Παρίσι, ἀνεδείχθη ὑπέρμαχος τῶν ἑλληνικῶν συμφερόντων, καὶ εἰς σπουδαίας περιστάσεις ἐξέφρασε τὰς συμπαθείας τοῦ ὑπὲρ τῆς ἑλλ. φυλῆς. Ὑστερα ἀπὸ τοιοῦτα προηγούμενα τῶν δύο τούτων μεγάλων ἀνδρῶν, τίς δύναται νὰ ἀμφιβάλλῃ ὅτι ἡ ἐπίσκεψις τῶν εἰς τὰς Ἀθῆνας, ὅποιαδήποτε καὶ ἂν ᾖ ἡ ἀφορμὴ, δὲν θέλει στραφῇ πρὸς ὄφελος τῆς Ἑλλάδος; ἄλλως τε καὶ ἂν ὑπῆρχε πρότερον κἀνένας δισταγμὸς ὡς πρὸς τὴν σχετικὴν ἀξίαν τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ὀθωμανῶν, ἡ πολυχρόνιος καὶ μεγαλοπράγμων διατριβὴ ἀμφοτέρων τῶν διπλωματῶν ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὑψηλῆς Ὀθωμανικῆς κοινωνίας, ὡς καὶ ἡ καταδειχθεῖσα ἀνικανότης καὶ ἀμνηχανία τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βυζαντίου, ὅχι μόνον τὸν δισταγμὸν κατέπαυσεν, ἀλλ' ἐγέννησεν, εἰμεθα βέβαιοι, καὶ τὴν πεποιθήσιν ὅτι ἡ Εὐρώπη δὲν δύναται νὰ ἐλπίσῃ καὶ νὰ ἐμπιστευθῇ τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἀνατολῆς εἰμὴ εἰς μόνους τὰς χεῖρας καὶ τὴν διάνοιαν τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ Χριστιανῶν. Ἄς δεχθῶσι λοιπὸν οἱ Ἑλληνες μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλας τοὺς ἐπισήμους τούτους ἄνδρας τῆς Δύσεως, καὶ ὅς τοὺς ὀρκίσωσιν εἰς τὰ προύλαιν τῆς Ἀκροπόλεως, εἰς αὐτὰ τὰ πρὸ τοῦ Χριστιανισμοῦ ἱεροσόλυμα, νὰ μὴ δίδωσι τοῦ λοιποῦ πίστιν οὐτε οἱ ἡγεμόνες οὐτε οἱ λαοὶ τῆς Δύσεως εἰς τὰς συκοφαντίας, τὰς ὁποίας πρὸ ὀλίγου μὲ τὴν πικρίαν οἱ μισοθωτοὶ τοῦ "Ρεσίτου ἐπεσώρευσαν κατὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ δυστυχῶς διὰ τινὰ καιρὸν ἐπιστεύθησαν.

— Ὁ ἐν Περουπόλει Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος Κ. Κοντογιαννάκης προσήνεγκεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν 40,000 δραμῶν ὑπὲρ τῶν ἀγαθοεργῶν Κατρημάτων. Ἡ δὲ Κυβέρνησις ἀντήμειψεν αὐτὸν διὰ τοῦ σταυροῦ τῶν Ταξιαρχῶν.

— Ὁ ἐν Κρήτῃ Ἀγγλος Πρόξενος μετετέθη εἰς Πάτρας ἀντικατασταθεὶς ὑπὸ τοῦ μέχρι τοῦδε ἐν Νεαπόλει Πρόξενου τῆς αὐτῆς Δυνάμεως Κ. Βαρβάν.

Κύριε Συντάκτα τοῦ Ἀστῆρος τῶν Κυκλάδων. Ἀσυγχώρητος κερδοσκοπία τινῶν ἐκ τῶν ἐνταῦθα Δημοδιδασκάλων καὶ Δημοδιδασκαλιστῶν, προμηθευομένων ἐξ Ἀθηνῶν διάφορα διδακτικὰ βιβλία, καὶ πωλούντων αὐτὰ εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν παραβλάπτει οὐσιωδῶς πάντας τοὺς ἐνταῦθα βιβλιοπώλας, οἵτινες εἶναι ἡναγκασμένοι νὰ κλείσωσι τὰ βιβλιοπωλεῖα τῶν, ἂν τὸ μέτρον τοῦτο τοῦ νὰ ᾖναι οἱ αὐτοὶ διδάσκαλοι καὶ βιβλιοπώλαι ἐξακολούθησιν ἀνεμποδίστως. Τούτου ἕνεκα ἐπεκατέστημεν τὴν δικαίαν ἐπιβλεψὴν τῆς προσηκούσης Ἀρχῆς, καὶ πρὸς τιμὴν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιθεωρητικῆς τῶν Δημοτικῶν Σχολείων Ἐπιτροπῆς ὀφείλομεν νὰ ἐμολογήσωμεν, ὅτι ἅμα πληροφορηθεῖσα περὶ τοῦ εἰς τοὺς βιβλιοπώλας γινόμενου ἀδικήματος, ἐσπευσε νὰ ἐρευνήσῃ περὶ τούτου, καὶ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα πρὸς κατάπαυσιν αὐτοῦ, διατάξασα τοὺς τοῦτο πράττοντας νὰ παύσωσι τοῦ λοιποῦ πάσης τοιαύτης κερδοσκοπίας. Ἐλπίζεται δὲ, ὅτι οἱ Κύριοι Δημοδιδασκαλοὶ καὶ Δημοδιδασκάλισσαι θέλουσι σεβασθῇ τὴν διάταξιν ταύτην τῆς Ἐπιθεωρητικῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ δὲν θέλουσι δώσωσι ἀφορμὴν νὰ προβῶμεν εἰς περαιτέρω ἐ-

ξηγήσεις, καὶ νὰ ἐνομάσωμεν τοὺς τὸ ἀδίκημα τοῦτο πράττοντας.

Ἐν Ἐρμουπόλει τὴν 23 Ὀκτωβρίου 1858.

Εἰς βιβλιοπώλῃς Σύρου. Σ. τοῦ Σ. τοῦ Ἀστῆρος. — Ἐὰν τὰ ἐν τῇ ἀνωτέρῳ διατριβῇ ἀναφερόμενα ἔχωνται ἀληθείας, ὁ ἀξιοτίμος νῦν Δημαρχεὺς Πάρεδρος Κύριος Στέφανος Κάπαρης καὶ ἡ Ἐπιθεωρητικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπράξαν δίκαιον ἔργον, ἐμποδίσαντες τοιαύτην κερδοσκοπίαν ἀσυγχώρητον.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

Τὴν 17 τρ. μηνὸς καὶ ἔτους περὶ τὴν ὥραν 9ην καὶ ἡμισίαν Μ. Μ. ὁ Σπυρίδων Α. Πάγκαλος τελευταῖος υἱός, ἐξ προαποθανόντων ἐν γερωνικῇ ἡλικίᾳ τέκνων, τῆς ἐπισημοτέρας τῶν ἐν Κέα Παγκάλων οἰκογενείας, ἀπεδήμησεν εἰς τὰς οὐρανίους μονάς, εἰς ἀπότισιν τοῦ πατρὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸν πλάστην ὀφειλομένου χρέους, ὁ γδοσκοντούτης τὴν ἡλικίαν ἑνάρετος κατὰ τὴν ἀληθῆ τῆς ἀρετῆς σημασίαν, τίμιος, φιλόανθρωπος, φιλόξενος, εὐεργετικός, γενναῖος καὶ ὡς ἰδιώτης καὶ ὡς ἄρχων ἀναδειχθεὶς τοιοῦτος παρὰ τῆς υπερβαλλόντως τιμώσης αὐτὸν Ἐκκλησίας τοῦ, δις ὡς πληρεξουσίου, κατὰ τὴν ἐν Τροιζηνίᾳ ἐθνικῇ τῶν Ἑλλήνων συνέλευσιν, καὶ τὴν ἐν Ἀθῆναις τῆς τρίτης Σεπτεμβρίου, καὶ ἁπλῆς βουλευτῆς κατὰ τὴν πρώτην ἐν Ἀθῆναις Βουλευτικῇ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἑλλάδος περίοδον, μὲ μέγιστον πατριωτισμὸν καὶ ἀνεξαρτησίαν χαρακτῆρος, ἔμεινε μετὰ τὸ πέρας τῆς τελευταίας βουλευτικῆς τοῦ περιόδου Ἰδιώτης, μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ βίου τοῦ μὴ ἀνεχόμενος νὰ ἴδῃ ἑαυτὸν ἀρχηγὸν ἀντικυβερνητικῆς μερίδος, ἡ ὑποψήφιον ὑπουργικὸν, διὰ τὴν βουλευτικὴν τῆς πατρίδος τοῦ ἀντιπροσωπεῖαν, μὴδὲ θελήσας ποτὲ νὰ σκεφθῇ, ὅτι ἡ ἀνήκουσα εἰς αὐτὸν Γερουσιαστικὴ θέσις πρέπει νὰ γίνῃ ζήτημα τῶν προσπαθειῶν τοῦ. Λιωνία σου ἡ μνήμη! σεβάσμιε Γέρον! γαῖαν ἔξεις ἐλαφράν, διὰ τῶν εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν τῶν θρηνοῦντων τὴν ὑστέρισίν σου συνεπαρχιωτῶν σου, καὶ ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους, τὸ ὅποῖον ὡς ἀληθὲς πολίτης Ἑλλήν ὑπῆρέτησας αἰωνία σου ἡ μνήμη! Γαῖαν ἔξεις ἐλαφράν, Ἀγαθὲ Πατριώτα, καὶ φιλόανθρωπε πολίτα, Σπυρίδων Πάγκαλε!

ΤΕΛΕΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ὁ «Ἀνατολικὸς Γερμανικὸς Ταχυδρόμος» τῆς Βιέννης, ἀναφέρων περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Λόρδου "Ρεδκλήφ, λέγει πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ τὰ ἐπόμενα. «Κατὰ συμφώνους εἰδήσεις, ὁ Λόρδος "Ρεδκλήφ μεταβαίνει προσεχῶς εἰς Ἀθήνας ἵνα διατριψῇ ἐκεῖ ὀλίγον καιρὸν. Ἡ μετάβασις αὐτῆς τοῦ ἐξόχου διπλωμάτου δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀπλῆ τις ἐκδρομὴ πρὸς διασκέδασιν, ἀλλ' ὡς συνδυασμὸς τῆς εἰς Κωνσταντινουπόλιν ἀποστολῆς τοῦ. Ἐπειδὴ ὁ Λόρδος Στρατφόρδος εἶναι ἀνεγνωρισμένος φίλος τῆς Πύλης, ἡ εἰς Ἀθήνας μετάβασις τοῦ οὐδένα ἄλλον δύναται νὰ ἔχῃ σκοπὸν, εἰμὴ τὸ ν' ἀποκαταστήσῃ καὶ παγίωσῃ τὰς μετὰ τὴν Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος φιλικὰς σχέσεις. Ἰνα κατορθώσῃ ὅμως τοῦτο, ὁ εὐγενὴς Λόρδος δὲν ὀφείλει μόνον νὰ ζητήσῃ παραχωρήσεις ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ νὰ φέρῃ τοιαύτας μεθ' ἑαυτοῦ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. Εὐχόμεθα εἰλικρινῶς νὰ ἐπιτύχῃ ὁ σκοπὸς οὗτος. Ὅσον μακρὰ καὶ ἂν ὑπάρχῃ σχετικῶς τῷ λόγῳ ἡ ὑλικὴ δύναμις τοῦ νέου βασιλείου, εἶναι οὐδὲν ἥττον φανερόν ὅτι τοῦτο κέκτηται πνευματικὴν τινὰ σημασίαν, τὴν ὁποίαν δὲν πρέπει ν' ἀγνοῶσιν ἢ νὰ παραβλέπωσιν οἱ τὴν ἀνατολικὴν πολιτικὴν διέποντες. Αἱ σχέσεις τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας, καὶ τοὶ παρενοχλήσεις τινὰς παθεῖναι, ἀνεπτύχθησαν ὅμως ἐσχάτως ἐπὶ τὸ βελτιώτερον πασιφανὲς δὲ τῶν λόγων μας τεκμήριον παρέχει ἡ ἐσχάτως ἐν Κωνσταντινουπόλει δημοτελὲς πανηγυρισθεῖσα ἐορτὴ τοῦ ὀνόματος τοῦ βασιλέως "Οθωνος, ἥς με-

τέσχον και αι δωμανικαι αρχαι. Αν η μετοχη αυτη των δωμανων οφειλεται ισως εις τας συμβουλας του λορδου Ρεδκλιφ, πρεπει να θεωρησωμεν τουτο ως καλον οϊωνον, και να συμπερανωμεν οτι η Αγγλια ηρxisεν ηδη να εκτιμα καλητερον η προτερον την της Ελλάδος βαρυτητα.

— Ο της επιχειρήσεως της τομής του Ισθμού του Σουέζ αντιπρόσωπος, Γάλλος Κύριος Λεσέψ, μετέβη κατ' αυτὰς εκ Μασσαλίας εις Βαρκελώνη, όπου ετυχεν ενθουσιώδους υποδοχής εκ των κατοίκων. Αμα αφιχθέντος αυτού, ηλθον εις το ξενοδοχείον όπου είχε καταλύσει διάφοροι επιτροποι ινα τον χαιρετήσωσι. Την 8|20 προσέφερε μέγα συμπόσιον, αι δε μουσικαι εταιριαί της πόλεως ηλθον δια νυκτός και εψαλλον αλληλοδιαδόχως υπό τα παράθυρά του. Την επαύριον εγένετο εν τῷ Χρηματιστηρίῳ γενική συνέλευσις, το δ' εσπέρας εδόθη υπό των εν Βαρκελώνη Γάλλων συμπόσιον. Τας ακόλουθους ημέρας εδόθησαν συμπόσια υπό του σώματος των Ισπανων εμπόρων και υπό των προξενων των ξένων δυνάμεων. Απασαι αι αρχαι του τόπου συνέπρεξαν ὅπως γίνωσιν αι προς τον Κ. Λεσέψ δεξιώσεις μεγαλοπρεπείς. — Εξ Αλεξανδρείας γράφουσιν οτι εντός ενός μηνός αποπερατοῦται η κατασκευή του σιδηροδρόμου από Καίρου εις Σουέζ, και οὕτως ανοίγεται ἀμέσως εις το δημόσιον η ταχέα αυτη συγκοινωνία της Ερυθράς μετά της Μεσογείου Θαλάσσης.

— Κατά τινα εφημερίδα του Μονάχου, ο βασιλεὺς της Βαυαρίας θέλει επιχειρήσει (κατά συμβουλήν των ιατρῶν), περί τα τέλη του ἐνεστώτος έτους η περί τας αρχάς του 1859 περιήγησιν κατά την Ανατολήν, ιδίως δε εις Αἴγυπτον και Ελλάδα. Κατά την επιστροφήν δε αυτού, ο Βασιλεὺς σκοπεύει να επισκεφθῇ την Ελλάδα και Ισπανίαν. Η απουσία της Α. Μ. θέλει διαρκέσει, ως λέγεται, 5 η 6 μηνάς.

Ετέρα εφημερίς κηρύττει ως πρόωρον ταύτην την φήμην, διότι μέχρι τουδε ουδέν απεφασίσθη περί της αποδημίας ταύτης ὀριστικῶς.

— Γράφουσιν εκ Τουρίνου εις την γερμανικὴν «Εφημερίδα της Τεργέστης», οτι η Ρωσικὴ ατμοπλοικὴ Εταιρία της Οδησσοῦ, η λαβούσα, ως γνωστόν, εις εκμισθωσιν εν μέρος του λιμένος της Βιλλαφράγκας, καταβάλλει αξιοθαυμάστους προσπάθειας προς ίδρυσιν γιγαντωδων ναυτικῶν καταστημάτων εις τὰ εκείσε. Εις Βιλλαφράγκαν εὑρίσκονται ηδη πολυάριθμοι υπάλληλοι και αξιωματικοί του πολεμικοῦ ναυτικοῦ, οἱτινες εφορεύουσιν εις την κατασκευὴν των καταστημάτων. Ο εν Τοσκάνῃ γενικός πρόξενος της Ρωσίας συνωμολόγησεν εσχάτως συμφωνητικόν ἐπὶ προμηθείᾳ 200,000 μέτρων ναυπηγησίου ξυλίας, εναποταμιευθεσμένης εις Βιλλαφράγκαν. Εφθασαν δε και πολλοί μηχανικοί Ρῶσοι, ινα παραλάβωσι τας εκ της Αγγλίας περιμενόμενας ατμοπλοικὰς μηχανάς.

— Την 9|21 Οκτωβρίου ἀφίχθη εις Τουρίνον η μεγάλη δούκισσα της Ρωσίας Μαρία, χήρα του πρίγκιπος Λαύχτεμπεργ, μέλλουσα να μεταβῇ προσεχῶς εις Γένουαν και ἐκεῖθεν εις Νίκαιαν.

— Ο Ατλαντικός τηλεγράφος ἔδωκε πάλιν σημειον ζωῆς. Ο α Κρόνος, η αναγγέλλει οτι την 7|19 Οκτωβρίου εφθασεν εκ Τερβανόδας εις Βαλεντίαν τηλεγραφικὴ ἐπιστολή οἱ Αμερικανοί της Τερβανόδας, μεταχειρισθέντες ἐπὶ τούτῳ ηλεκτρικὴν κανονοστοιχίαν (batterie électrique) ἐκτάκτου δυνάμεως, κατάρθρωσαν να διαβιβάσωσι δια του βεβλαμμένου σύρματος τὸ ηλεκτρικὸν ρεύμα μέχρι της Ιρλανδίας. Ενωσεται ὅμως οτι τὸ εὐχάριστον τουτο ἀποτέλεσμα πρέπει να θεωρηθῇ ὡς ὀλιον πρόσκαιρον και μηδεμιᾶς διαρκούς συγκοινωνίας δηλωτικόν. Τὸ σύρμα εἶναι βεβλαμμένον οὐσιωδῶς και δέν εἶναι δυνατόν να κατανικηθῶσι τὰ εκ της βλάβης αὐτοῦ προερχόμενα προσκόμματα ἄλλως πως, η δια της καταδύσεως ἐτέρου παχυτέρου σύρματος, δυναμένου να διαβιβάξῃ τὸ ηλεκτρικὸν ρεύμα ἀνευ της βοηθείας ηλεκτρικῶν συστοιχιῶν, αἵτινες, ὡς εκ της μεγάλης δυνάμεως των, ἐνδέχεται και να κόψωσι τὸν κάλω.

— Εις Καύκασον συνέβησαν πάλιν εσχάτως αἱματώδεις συγκρούσεις μεταξύ Ρῶσων και Κιρκασίων. Καθ' ἃ λέγει ο Ρῶσος Απομάχος, χίλια ψυχαι εκ της φυλῆς των Δι-

δοίων ηναγκάσθησαν να γίνωσιν ὑπῆκοοι Ρῶσοι, εἶναι δε βεβαιοι οτι ὅλη αὐτὴ η εὐρίθμος ἀλλὰ γενναία φυλὴ θέλει να παραδοθῇ ἐπὶ τέλους εις τὰ Ρωσικὰ ὅπλα η να μετενεχθῇ εις τὸ ἐνδότερον του Αλγεστάν. Οἱ ὅρειοι ἀντίεστησαν τὴν φορὴν ταύτην πεισματωδέστατα, ἀλλ' ηναγκάσθησαν τελευταίον να ἐγκαταλιπῶσι τὰ χωρία των εις τὴν διακρίτην των νικητῶν. Εἰν τι τῶν συμπλοκῶν τούτων ἐτραυματίσθη θανατηφόρως και ὁ στρατηγὸς Βρέσκη, μαχόμενος ἐπὶ κεφαλῇς ἐνός συντάγματος ἐπιλέκτων.

— Η ἐν Τιφλίδι ἐκδιδομένη εφημερίς «Καύκασος» περιέχει ἡμερησίαν τινα διαταγὴν του γενικοῦ διοικητοῦ πρίγκιπος Βαριατίνσκη προς τὸν στρατὸν του Καυκάσου, ἀναγγέλλουσαν τὸν θάνατον του ἀνδρείου στρατηγοῦ Βρέσκη, καιρίως τραυματισθέντος ἐπὶ τῇ ἐπιθέσει κατὰ των ὀρεινῶν.

— Πληροφορούμεθα μετὰ χαρᾶς, οτι κατ' αυτὰς πρόκειται να συσταθῇ ἐν Ἑλλάδι διὰ συνεισφορᾶς των ἐν Ἀγγλίᾳ αἰεποτε ἐπὶ γενναίῳτητι και φιλογενεῖᾳ διακριθέντων ὁμογενῶν, νοσοκομειον διὰ τῶν λεπρῶν.

— Εἰς Πορθμῶνθον γίνονται ἀδιάκοπα πυροβολικὰ γυμνάσια, ὅπως δοκιμασθῇ η δύναμις της ἀντιστάσεως των λεγομένων πλωτῶν κανονοστοιχιῶν, κατὰ της βόμβας.

— Την 11|23 ὁκτωβρίου ἐβλήθη εις τὰ ὕδατα νέον ατμοκίνητον δίκροτον, ὁ α Εδγάρδος 91 κανονίων, ὁνονοῦπω δε βάζεται ἀρχῇ προς κατασκευὴν ἐτέρου δίκροτου της αὐτῆς δυνάμεως, εις ὃ θέλει δοθῇ τὸ ὄνομα α Ἀνσων η.

— Η μεταξὺ Γαλλίας και Πορτογαλλίας διένεξις ἐσυμβιβάσθη. Ο α Μηνύτωρ η ἀνήγγειλε τουτο ἐξ ἐπιστολῶν ἐπιστολῶν ἐπισήμων ληφθεῖσῶν εκ Λισαβῶνς, πρὸς αὐτὸν ὅτι τὸ συλληφθὲν γαλλικὸν πλοῖον ἀπελύθη, ὡς και ὁ πλοίαρχος αὐτοῦ. Περὶ δε της ἀποζημιώσεως, ἣν η Γαλλία ἐζητεῖ προς τούτοις παρὰ της Πορτογαλλίας, ὁ α Μηνύτωρ η σιωπᾷ ἀλ-

λαθῶν δε λέγεται οτι αὐτὴ προσδιωρίσθη ἀνευ της μεσ-
τείας τρίτης δυνάμεως εις 180 χιλιάδας φράγκων, ἀντι των 450,000 ἀτινα ἐζήτει κατ' αρχάς η Γαλλικὴ κυβέρνησις, και ὅτι εκ των 180 χιλιάδων αἱ 50 θέλουν δοθῇ εις τὴν χήραν του γάλλου ὑποπλοίαρχου, ὅστις ἀπέθανεν ἐν ταῖς φυλακαῖς της Μοζαμβίκης. Κατ' ἄλλους η ἀποζημιώσις μένει εἰσέτι ἀπροσδιόριστος, ἀνατεθέντος κατὰ τουτο του Πορτογαλλικοῦ ὑπουργεῖου εις τὴν προαίρεσιν του αὐτοκράτορος των Γάλλων.

— Ο Βαρόν Ροτχλδης ἤξιώθη της τιμῆς να προγευματίσῃ κατ' αυτὰς μετὰ του Αὐτοκράτορος και της Αὐτοκρατειρας των Γάλλων.

— Ο πρώτος Διερμηνεὺς του ἐν Τύνιδι Γαλλικοῦ Προξενεῖου Κ. Ρουσσὸ διωρίσθη Πρόξενος της Γαλλίας εις Γέδδαν.

— Κατ' αυτὰς ἐγείναν ἐν τινι των ἐν Παρίσις νοσοκομείων δοκιμαί προς ἀπόσπασιν των πασχόντων ὀδόντων διὰ της ηλεκτρικῆς στήλης, μέθοδος ἥτις ἐν γένει ὑπάρχει ἐν χρήσει εις τὴν Ἀμερικὴν. Η ὀδοντάγρα ἐφαρμόζεται κατὰ τὸ συνήθει, ἀλλ' ἀντὶ να κινήθῃ διὰ χειρὸς, βάλλεται εις συναφὴν μεθ' ἐνός των συρμάτων της εἰρημένης στήλης, και τὸ ηλεκτρικὸν ρεύμα ἐνεργεῖ τὸ ἐπίλοιπον. Η δοκιμὴ ἔγινε κατὰ πρώτον εις τρεῖς γυναῖκας, ἐν μεράκιον και ἐν παιδίον, ἅπαντες δὲν ἠθάνθησαν ἄλλο, εἰμὴ τὸν τινα γμόν ἐκείνου του ἡλεκτρισμοῦ. Τὸ παιδίον ἠθάνθη μόνον ἄλγος τι εις τὸν βραχίονα. Εἰγενε ἐπειτα δοκιμὴ και εις ἄλλην γυναῖκα, ἥτις εἶπεν οτι ἐπόνεσε, πλην τουτο ἐπειδὴ τὸ ηλεκτρικὸν ρεύμα ὑπῆρξε δυνατόν.

— Ο μεταξὺ Ἀγγλίας και Γαλλίας ὑποβρύχιος τηλεγράφος διεκόπη κατ' αυτὰς, συντριβείς καθ' ἃ εικάζουσι. Αἱ ἐπιστολαὶ διαβιβάζονται σήμερον διὰ του μεταξὺ Βελγίου και Ἀγγλίας ὑποβρυχίου τηλεγράφου. (Εκ της Ἡμέρας).

Δ Ι Κ Α Σ Τ Ι Κ Α.

Δευτέρα Ἀπλοποίησις.
Ἀριθ. 691.

Ο Κλητῆρ
των ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν
ἐνεργῶν ὡς τοιοῦτος παρὰ τῷ Εἰρη-
νοδικῷ Ἄνδρῳ
Ἀπλοποιεῖ οτι

Προς ἐκτέλεσιν του ὑπ' αριθ. 399
και ἀπὸ 13 Ἀπριλίου του χιλιοστοῦ
ὁκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ έτους
ἐκτελεστοῦ δανειστικοῦ συμβολαίου
συνταχθέντος ἐνώπιον του Συμβο-
λαιογράφου Ἑρμοπολέως Σύρου κυ-
ρίου Κ. Μόραλη, και κατὰ συνέπειαν
της ἀπὸ 20 Αὐγούστου ε. ε. ἐν τῷ
ἐπιδότηῳ ἐγγράφῳ παραγγέλως και
πληρεξουσιότητος παρὰ του κατα-
δίκοντος δανειστοῦ κυρίου Λεωνίδα
Σταματέλου Μπίστη κτηματίου κα-
τοικοῦ της πόλεως Ἀνδρου, ἐκτίθεν-
ται εις πλειστηριασμόν ἐν τῇ πρω-
τεύουσῃ του δήμου Γαυρίου τὰ ἐνω-
πόθηκα κατασχθέντα κτήματα και
οἰκία κείμενα εις χωρίον Βαρίδῃ του
δήμου Γαυρίου ὀνομαζόμενα Λουκί-
σιδες, και ἄλλα ἑτερα κτήματα του
ἀποβιώσαντος ὀφειλέτου Χριστοδού-
λου Γ. Λουκίσια, ἐνώπιον του Συμ-
βολαιογράφου Γαυρίου κυρίου Παύλου
Κλονάρη, διὰ τὴν ἐξόφλησιν του
χρέους του κεφαλαίου, τόκων και
των ἐξόδων της ἐπιταγῆς δραχμᾶς
5173 ἐκτός των τόκων της ὑπερ-
μερίας ἀπὸ τὴν κοινοποίησιν της
ἐπιταγῆς και των γεννηθεσμένων ἐ-
ξόδων της ἐκτέλεσεως, ὀφειλομένης
ἀπὸ τὸν ἀποβιώσαντα ὀφειλέτην
Χριστοδούλου Γ. Λουκίσια προς τὸν
καταδιδόνοντα δανειστὴν Λεωνίδα
Σταματέλου Μπίστη, ὡς φαίνεται
ἀκριβῶς περιγεγραμμένον τόσον τὸ
χρὸς ὡς και η οἰκία και κτήματα
εις τὴν ὑπ' αριθ. 965 και ἀπὸ 6
7βρίου ε. ε. ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς
κατασχέσεως, ἐνεργηθείσης παρ' ἐμοῦ
του κλητῆρος του Εἰρηνοδικεῖου Ἀν-
δρου Ἀναγνώστου Παούλης, εἰδοποι-
οῦντες ὅθεν ὅσοι ἐπιθυμοῦν να γίνω-
σιν ἀγορασταὶ να παρευρεθῶσιν εις
τὸν της δημοπρασίας διορισμένον τό-
πον δυνάμει του ἄρθρου 695 της
πολιτικῆς δικονομίας, ὁ πλειστηρια-
σμός των εἰρημένων κτημάτων και
οἰκίας ἄρχεται ἀπὸ σήμερον και θέ-
λει τελειῶσι τὴν πρώτην Κυριακὴν
μετὰ παρέλευσιν ὁκτῶ ἐβδομάδων
ἤτοι τὴν 9 Νοεμβρίου 1858 ἡμέραν
Κυριακὴν, και θέλει ἀρχίσει ἀπὸ τὴν
9 ὥραν Π. Μ. μέχρι τὴν 11 Π. Μ.
της αὐτῆς ἡμέρας ἐνώπιον του ῤη-

θέντος Συμβολαιογράφου Γαυρίου ἑ-
ξῶθεν του Καφφενείου του Ζάντ Τζέ-
πη της πρωτεύουσας του δήμου Γαυ-
ρίου Κωμόπολις, και θέλει καταχω-
ρηθῇ δις εις τὴν ἐν Σύρῳ ἐκδιδομέ-
νην εφημερίδα ὁ Ἀστήρ των Κυκλά-
δων.

Ὡς πρώτη προσφορὰ θέλει χρησι-
μεύσει διὰ τὴν οἰκίαν και κτημάτων
ἀπὸ τὸν καταδιδόνοντα δανειστὴν
δραχ. 1280.

Η κατακύρωσις θέλει γίνει εις τὸν
τὰ πλείονα προσφέροντα τρία λεπτά
της ὥρας μετὰ τὴν τελευταίαν προ-
σφορὰν διδομένου του σημείου διὰ
σκηπανίου η κώδωνος κατὰ τὴν ἐ-
νοίαν του ἄρθρου 974 της πολιτικῆς
δικονομίας, τὰ δε χρήματα παραδί-
δονται ἐπὶ χεῖρας μετρητὰ μετὰ τὴν
κατακύρωσιν, τὰ δε κατακυρωθεσά-
μενα κτήματα και οἰκία μεταβαί-
νουσιν εις τὴν κυριότητα του ὑπερ-
θεματιστοῦ ἀμέσως.

Ἀντίγραφα της παρούσης δηλο-
ποίησεως ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς
κατασχέσεως θέλουν κοινοποιηθῶν
και τοιχοκολληθῶν κατὰ τας διατά-
ξεις της αὐτῆς δικονομίας.

Ἐν Γαυρίῳ τὴν 6 7βρίου 1858.

Ο Κλητῆρ
Ἀναγνώστης Παούλης.

Διὰ τὴν ἀκρίβειαν της ἀντιγραφῆς
αὐθημερον

Ο Κλητῆρ
Ὑπογεγραμ. Ἀναγνώστης Παούλης.
Ἀριθ. 690.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἀναγκαστικῆς Κατασχέσεως.

Σήμερον τὴν 6 7βρίου του χι-
λιοστοῦ ὁκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ
ὀγδόου έτους ἡμέρα Σάββατο ὥραν
10 Π. Μ. ἐν Γαυρίῳ ὁ ὑποφαινόμε-
νος δικαστικὸς κλητῆρ των ἐν Σύρῳ
Πρωτοδικῶν ἐνεργῶν ὡς τοιοῦτος
παρὰ τῷ Εἰρηνοδικῷ Ἄνδρῳ, προς
ἐκτέλεσιν του ὑπ' αριθ. 3997 και
ἀπὸ 13 Ἀπριλίου του 1840 έτους
ἐκτελεστοῦ δανειστικοῦ συμβολαίου
συνταχθέντος ἐνώπιον του Συμβο-
λαιογράφου Ἑρμοπολέως Σύρου κυ-
ρίου Κ. Μόραλη, και κατὰ συνέ-
πειαν της ἀπὸ 20 Αὐγούστου ε. ε. ἐν
τῷ ἐπιδότηῳ ἐγγράφῳ παραγγε-
λίας και πληρεξουσιότητος παρὰ του
καταδιδόνοντος δανειστοῦ κυρίου Λεω-
νίδα Σταμ. Μπίστη, κτηματίου, κα-
τοικοῦ της πόλεως Ἀνδρου, ὅστις ἀ-
ναφέρει ἐπειδὴ ἐκοινοποίησεν ἀντί-
γραφον ἐξ ἀπογράφου του ῤηθέντος
ἐκτελεστοῦ κατὰ τὴν ἐμπεριεχομέ-
νην αὐτοῦ ἐπιταγὴν ἀπὸ 20 Αὐγού-
στου ε. ε. προς τὸς κληρονόμους

του ἀποβιώσαντος ὀφειλέτου Χρι-
στοδούλου Νικολάου Λουκίσια, και
Σοφία χήρα Ἀναστάση Ζούρα, και
παρήλθε η ἀπὸ των Νόμων προθε-
σμία και οἱ ῤηθέντες Νικόλαος Γ.
Λουκίσιας, και Σοφία χήρα Ἀναγνώ-
στη Ζούρα ὡς κληρονόμοι του ἀπο-
βιώσαντος Χριστοδούλου δὲν ἐπλή-
ρωσαν προς αὐτὸν τὸ ποσὸν των
δραχμῶν 5173 κατὰ τὴν ῤηθείσαν
ἐπιταγὴν, τουτου ἐνεκα μοι ἔδωκε
πραγγεῖλαι, διὰ της ὁποίας μοῦ
δίδου τὴν ἀδειαν να κατασχῶ ἀναγ-
καστικῶς και ἐκθέσω εις πλειστη-
ριασμόν ἅπαντα τὰ ἀκίνητα κτήμα-
τα του ἀποβιώσαντος ὀφειλέτου Χρι-
στοδούλου Λουκίσια, καθὼς και κι-
νητὰ ἀν ὑπάρχουν προς ἀπόσβεσιν
ὅλου του ὀφειλομένου ποσοῦ κατὰ
τὴν ἐν τῷ παρόντι συμβολαίῳ ἐπι-
ταγὴν. Εἰρευνησας ἀκριβῶς και μὴ
εὑρών ἄλλαν περιουσίαν του ἀποβιώ-
σαντος Χριστοδούλου Γ. Λουκίσια
εἰμὴ μόνον τὰ ἀκίνητα κτήματα
σύμφωνα με τὰ ἄρθρα 862 και 866
της Πολιτικῆς Δικονομίας, παραλα-
βὼν τὸν Δημαρχικὸν Πάρεδρον του
δήμου Γαυρίου κύριον Μιχαὴλ Μῶ-
ρον, μετέβην μετ' αὐτοῦ εις τὴν
κατὰ τὸ χωρίον Βαρίδῃ του δήμου
Γαυρίου, εις τὰ ἐνοπόθηκα κτήματα
του ἀποβιώσαντος ὀφειλέτου Χριστο-
δούλου Γ. Λουκίσια, και κατέσχον
αὐτὰ ὅλα ὡς ἐστὶν και εὑρίσκονται
ἀναγκαστικῶς ἐπὶ παρουσίᾳ του ῤη-
θέντος Πάρεδρου, διὰ τὴν ἐξόφλησιν
του χρέους του κεφαλαίου και τόκων
και ἐξόδων της ἐπιταγῆς δρ. 5173.
ἐκτός των τόκων της ὑπερμερείας
ἀπὸ τὴν κοινοποίησιν της ἐπιταγῆς
και των γεννηθεσμένων ἐξόδων της
ἐκτέλεσεως ὀφειλομένης ἀπὸ τὸν ἀ-
ποβιώσαντα ὀφειλέτην Χριστοδούλου
Γ. Λουκίσια προς τὸν καταδιδόνοντα
δανειστὴν Λεωνίδα Σταματέλου Μπί-
στην, κάτοικον της πόλεως Ἀνδρου,
πρώτον τὸ ἀμείλιον εις θέσιν Κο-
κινάδα περιέχει δένδρα συκιάς πέν-
τε, ἀμπελία ἓνα κελίον εις δύο χω-
ρίσματα ἓνα λιπὸν, η γῆ του εἶναι ὡς
ἑγγιστα καυχία δύο, συνορεύεται
με τὰ κτήματα του Δημητρίου Σταμ.
Μπαστάρδου και με δημόσιον δρό-
μον, ἐκτιμήθη ἀπὸ τὸν Δημαρχικὸν
Πάρεδρον δραχμᾶς 500, ἐπρόσφερε
ὁ καταδιδὼν δανειστὴς δρ. 300.
τὰ ἐξοχώραφα Μίσσα Ράχην η γῆ
των εἶναι ὡς ἑγγιστα καυχία ὁκτώ,
(ἀκολουθεῖ)